

[Miljøministeren]

sige, at det er muligt, vi skal ind i lidt flere paragraffer i planlovgivningen. Men det er altså stadig væk i planlovgivningen, »ophænet« skal være.

Hr. Knud Lind holdt som sædvanlig en meget stor og gribende tale om et miljøforslag. Som jeg allerede tidligere har sagt til hr. Knud Lind, ser jeg altid med forventning frem til, hvad hr. Knud Lind nu finder på, når vi fremsætter nogle relativt enkle opfølgende forslag af forskellig art. I dette tilfælde var det altså dette, at vi ikke direkte anvendte EF-direktivet. Samtidig sagde hr. Knud Lind, at vi jo måtte tage hensyn til borgerne, sådan at de kunne forstå lovforslagene.

Jeg ved ikke, hvor mange direktiver hr. Knud Lind har læst, men hvis hr. Knud Lind har læst mange direktiver, så vil han sige, at sådan umiddelbart pædagogiske med hensyn til, hvad de indeholder osv., har jeg nu aldrig oplevet at de har været. Så jeg synes, at meget kan man fremhæve med hensyn til det nyttige i at gøre tingene bedre for borgerne oplysningsmæssigt, men af alle ting er direktiverne måske de mindst hensigtsmæssige.

Når vi ikke anvender direktivet direkte, skyldes det bl.a., at direktivet er temmelig detaljeret og derfor bliver retningsgivende for bekendtgørelsen. Men det vil jo ikke være særlig hensigtsmæssigt, at vi hver gang, der sker ændringer i EF-direktiverne – og det sker der jo løbende også på dette område – skal hen og rette i lovgivningen. Det er derimod rimeligt, at vi skal rette i nogle bekendtgørelser. Det kan vi foretage relativt enkelt. Når det er en procedure, vi har været med i i EF, er det også rimeligt, at vi gør det, og vi har jo i øvrigt ofte været igennem en forhandling i Folketingets Markedsudvalg eller Miljøudvalg forinden.

Begrundelsen for, at vi ikke anvender direktivet, er altså, at det ville kræve, at vi skulle komme med lovgivning hver gang, der skete en ændring. Det er i hvert fald ikke særlig fremmende for afbureaukratiseringen, som jeg jo trods alt forstår at hr. Knud Lind også er tilhænger af.

Endelig spørger hr. Knud Lind, om det kun er private projekter, der er omfattet. Nej, der er også tale om, at offentlige anlægslove vil være omfattet af denne procedure.

Knud Lind (FP):

Jeg skal her i anden talerunde sige til ministeren, at man kunne jo stille det spørgsmål: Hvad er mest pædagogisk oplysende, et fuldstændigt EF-direktiv eller en af disse superkorte ministerbemyndigelser? Det overlader jeg så i øvrigt til ministeren at gøre. Jeg tror faktisk, at EF-direktivet kommer ind på en flot førsteplads.

I bemærkningerne til lovforslaget står der: »Det foreslås, at miljøministeren får bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse, der fastsætter de nærmere regler for proceduren og afgrænsningen af, hvilke anlæg der er omfattet af ordningen, og hvilke mindsteoplysninger der er nødvendige for, at VVM-vurderingen« – hvad VVM så står for – »kan foretages. Denne fastsættelse af mindsteoplysninger hindrer imidlertid ikke, at regionplanmyndighederne vil være forpligtet til at indhente yderligere oplysninger, hvis det skønnes nødvendigt for, at vurderingerne kan foretages.«

Den afgrænsning, som man taler om her, er jo allerede lavet af EF. Man behøver blot at kigge i bilagene.

Længere nede i bemærkningerne står der: »Lovforslaget er udformet således, at det kan omfatte andre anlæg end de, der opregnes i direktivet. Dvs. såvel obligatoriske, frivillige som helt nye former for anlæg.«

Det betyder reelt, at ministeren her i al stilhed i form af en ministerbemyndigelse giver sig selv den beføjelse at kunne gå langt videre, end EF faktisk har tænkt sig. Det kan vi ikke gå ind for.

Fremskridtspartiet erkender vores medlemskab af EF, og derfor ønsker vi også at følge direktivet, som kommer fra EF. Men vi vil så stærkt som muligt tilkendegive, at vi ikke ønsker at være med på den miljøpolitiske vogn, som ministeren her har startet, og som kører langt ud over, hvad EF egentlig kræver. For vi tænker, modsat måske ministeren, mere på erhvervslivet end på NOAH og Greenpeace og naturfredningsforeninger og friluftsråd m.v. I sidste ende skal alle disse institutioner nemlig leve af det, erhvervslivet kan producere. Men det tænker ministeren ikke på.

Til slut skal jeg gøre opmærksom på, at vi er noget skeptiske for så vidt angår dette, at private virksomheder efter anmodning fra miljøministeren skal give oplysninger for at få foretaget